

Dagblad Trouw heeft voor de derde maal een Duurzame 100 opgesteld. Dat is een lijst waarop honderd Nederlanders staan die het afgelopen jaar het meest hebben bijdragen aan duurzaamheid. De lijst is opgesteld door een panel van dertien deskundigen.

Bovenaan de lijst staat Marjan Minnesma, directeur van de stichting Urgenda. Vorig jaar wist zij zonder subsidie 50.000 zonnepanelen te verkopen aan particulieren, scholen, kerken en bedrijven. De jury roemt haar daadkracht en energie.

Het panel is somber over het huidige politieke klimaat. Nederlandse politici lopen achter bij hun buitenlandse collega's en houden zich niet aan Europese natuur- en milieuregels. In de lijst staan dan ook slechts enkele politici, en dan nog uit de oppositie. Dat wordt gedeeltelijk goedge maakt door enkele wethouders die hun portefeuille wel duurzaam invullen. De lijst wordt echter gedomineerd door vertegenwoordigers van de industrie en 'gewone' burgers.

In de lijst komt geen enkele persoon uit de bodemhoek voor. Zou dat komen door de samenstelling van het panel of door de wijze van selecteren? Of zouden bodemmenen te weinig bijdragen aan duurzaamheid? Misschien zijn zij wel te druk met voor buitenstaanders onbegrijpelijke discussies of met het proberen aan te haken bij de ruimtelijke ordening.

Voor mij ligt de uitdaging van de bodemkunde bij het duurzamer maken van onze samenleving. Veel bodemmenen zijn daar ook mee bezig. Jammer genoeg is dat het panel van de Duurzame 100 alleen niet opgevallen. Dat moeten bodemkundigen zich aantrekken.